

[Ministeren for Handel, Industri og Søfart.] bemandsingsskala i § 4 skal jeg oplyse, at der i Forhold til den nugældende Skala ikke er foreslaaet nogen Forøgelse af det samlede Antal Søfolk, bortset fra, at der i den Skibsgruppe, som ligger mellem 2 500 og 3 500 Registertons brutto, er foreslaaet ansat yderligere 1 Dæksdreng, hvorved det samlede Antal for denne Gruppens Vedkommende naar op paa 9 Mand. Herved er der tilvejebragt Mulighed for, at der i Skibe over 2 500 Registertons brutto kan indføres 3-Vagtsystemet med 3 Mand paa hver Vagt, saaledes som det f. Eks. kræves i engelske Skibe.

I øvrigt tilsigter de foreslaaede Ændringer at forhøje Antallet af Matroser med 1 i hvert Skib i Gruppen fra 1 400 til 3 500 t, medens samtidig Antallet af Letmatroser eller Ungmænd formindskes med 1. Ved denne Regulering vil der blive tilvejebragt en tiltrængt Forbedring af Forholdet mellem Antallet af Ungmænd, Letmatroser og Matroser, idet det, som jeg allerede har nævnt, har vist sig, at der som Følge af de nugældende Bemandingsregler uddannes flere Matroser, end der er Brug for i Skibene. Den foreslaaede Skala sammenholdt med Reglerne i Stk. 3, hvorefter i visse Tilfælde en Letmatros kan erstattes med 2 Ungmænd og 1 Ungmand med 2 Dreng, ligger i øvrigt nær op ad de i England gældende Bemandingsregler.

Regelen i Stk. 5, hvorefter Lærlinge og Aspiranter, der antages til Uddannelse til Styrmand, kan medregnes til det foreskrevne underordnede Dæksmandskab, tilsigter at give de vordende Navigatorer Adgang til at opnaa den fornødne praktiske Uddannelse.

§ 5 indeholder Bestemmelser om, hvilke Betingelser en Mand skal opfylde for at kunne udmønstres som Ungmand, Letmatros eller Matros eller for som Tømmermand at kunne erstatte en Matros. Disse Regler er stemmende med gældende Praksis og i øvrigt det samme, der indeholdes i de kollektive Aftaler, der er afsluttet mellem Dansk Rederiforening og vedkommende Sømandsorganisation.

Det samme gælder Bestemmelsen i § 6, Stk. 2, om Betingelsen for at kunne mønstres som Fyrbøder. Regelen i Stk. 1 om, at Fyrbøderbesætningen i Dampskibe,

der anvendes uden for indskrænket Fart, skal være tilstrækkelig til, at der kan gaas treskiftet Vagt, er stemmende med de for Tiden gældende administrative Bestemmelser.

Af praktiske Grunde maa det findes naturligt, at Føreren af et Skib, der i udenlandsk Havn mister en eller flere Mand af Dæksbesætningen af Aarsager, der ikke kan lægges Føreren eller Rederiet til Last, faar Adgang til inden for rimelige Grænser at vente med at komplettere Besætningen, indtil Skibet kommer til en Havn, hvor der er større Chancer for at faa brugbare og naturligvis helst danske Søfolk. Det foreslaas derfor at opretholde den gældende administrative Bestemmelse om, at Bemandingsbestemmelserne ikke i saadanne Tilfælde skal være til Hinder for, at Skibets Rejse fortsættes til anden nærliggende Havn, idet denne Bestemmelse i de forløbne Aar har vist sig hensigtsmæssig. Det maa naturligvis som hidtil altid være en Forudsætning, at Føreren, som foreskrevet i Sølovens § 26, paaser, at Besætningen er forsvarlig for den forestaaende Rejse.

Bestemmelsen i § 8 om, at Handelsministeren over for visse Skibe kan foreskrive Afgivelser i skærpene Retning fra Bemandingsreglerne, er stemmende med gældende administrative Forskrifter. Den hviler paa den Betragtning, at det af sikkerhedsmæssige Grunde kan være nødvendigt f. Eks. i Passagerskibe med stort Passagerantal at foreskrive en større Dæksbesætning end i Skalaen fastsat, for derved bl. a. at sikre, at der er det fornødne Antal befare Folk til Betjening af Skibets Redningsbaade, hvis en Katastrofe skulde indtræffe. Regelen om, at der i visse Tilfælde for en enkelt Rejse eller for et kortvarigt Tidsrum kan gives Lempelser, er svarende til den allerede gældende Regel i Søneringslovens § 26.

Endelig skal jeg om Ikrafttrædelsesbestemmelsen i § 11 anføre, at naar Lovens Bestemmelser foreslaas først at skulle finde Anvendelse paa det enkelte Skib fra det Tidspunkt, da det første Gang efter Lovens Ikrafttræden — nemlig 1. Juli 1939 — afgaar fra dansk Havn eller Red, er dette sammenhørende med Ønsket om i saa vidt Omfang som muligt at faa den fornødne Forøgelse af Besætningen foretaget, naar Skibet er i dansk Havn, for derved at und-